

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	13.1.2020. 10:24:26	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
034-07/16-01/20	376-08	
Uredžbeni broj:	Pril.	Vrij.
437-20-7		0

U IME REPUBLIKE HI

PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Hrvoju Miladinu, te zapisničarki Ines Mateša, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa opunomoćenik [redacted] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe [redacted] [redacted] radi izmještanja elektroničke komunikacijske infrastrukture, dana 24. prosinca 2019.,

presudio je

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-03/15-11/86, URBROJ: 376-10/ZO-15-1 (HP) od 16. veljače 2015.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troškova ovog upravnog spora u iznosu od 4.125,00 kuna.
- III. Ova presuda objavit će se u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Rješenjem Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-03/15-11/86, URBROJ: 376-10/ZO-15-1 (HP) od 16. veljače 2015. nalaže se tužitelju da o svom trošku u roku trideset (30) dana od dana zaprimanja ovog rješenja, u dogovoru s vlasnikom predmetne nekretnine izvrši izmještanje svoje elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme koja se nalazi u [redacted] na katastarskoj čestici [redacted] (točka 1.); nalaže se tužitelju da u roku od osam (8) dana od zaprimanja ovog rješenja dostavi tuženiku podatke o odgovornoj osobi za postupanje po ovom rješenju i to: ime i prezime, ime oca, datum i mjesto rođenja, adresa stanovanja i OIB te izjavu odgovorne osobe (točka 2.); nalaže se tužitelju da odmah po postupanju po točki 1. ovog rješenja dostavi inspektoru elektroničkih komunikacija odgovarajuću obavijest o učinjenom (točka 3.), u slučaju ne postupanja prema ovom rješenju, izreći će se novčana kazna sukladno odredbi čl. 119. stavak 1. točka 3. i stavka 2. Zakona o elektroničkim komunikacijama (točka 4.).

Tužitelj osporava zakonitost odluke tuženika te u tužbi navodi kako je temeljem pravomoćne građevinske dozvole od 27.6.2003. izgradio građevinu „[redacted]“ (dalje: EKI) za koju je rješenjem od 31.3.2003. ustanovljena služnost u korist [redacted]

tužitelja na zk. česticama preko kojih prolazi trasa predmetne građevine, između ostalih i na spornoj k.č.br. [ ] u suvlasništvu zainteresirane osobe i za koju je Upravni odjel za prostorno uređenje i graditeljstvo Sisačko-moslavačke županije, Ispostava u Petrinji 27.6.2008. izdao uporabnu dozvolu. Nadalje, ističe kako je uslijed vremenskih nepogoda u ožujku 2014. došlo do pokretanja klizišta i odrona zemljišta dijelovima kojih prolazi trasa navedene EKI uslijed čega je bilo nužno izvršiti sanaciju tih dijelova trase. Kako na nekim zemljištima, pa tako i na zemljištu u suvlasništvu [ ] zbog odrona nije bilo moguće prilikom sanacije zadržati isti pravac trase EKI, istu je bilo nužno izmjestiti u čvrsti dio terena, što u konkretnom slučaju znači na udaljenost od cca 10 metara od postojeće trase, te navodi da je vlasnik na isto dao usmeni pristanak. Zbog hitnosti sanacije tužitelj je krenuo izvoditi radove na sanaciji EKI, međutim, vlasnik zemljišta je čim su započeli radovi zabranio bilo kakve radove te podnio prijavu tuženiku. Navodi kako tužitelj nije tvrdio da se predmetne dozvole odnose na novoizgrađenu trasu već da je ishodio sve potrebne dozvole i uredio imovinsko pravne odnose za trasu koja je zbog odrona promijenila svoj položaj. Smatra da tuženik pogrešno tumači odredbe čl. 26. st. 4. ZEK-a, te čl. 6. Pravilnika, u vezi izmještanja EKI, te da je u konkretnom slučaju zbog više sile, odnosno odrona zemljišta došlo do pomicanja trase EKI, zbog čega ju je vlasnik, odnosno tužitelj, bio dužan sanirati i uspostaviti uredno odvijanje telekomunikacijskog prometa. Kako je tužitelj svoje odnose s vlasnikom zemljišta uredio pravom služnosti, nastalu situaciju i novu trasu EKI, odnosno prelaganje služnosti za istu, tužitelj je ovlašten rješavati s vlasnikom zemljišta dogovorom, a ako to nije moguće tužbom nadležnom sudu. Smatra da inspektor tuženika nije nadležan uređivati odnose između vlasnika zemljišta i infrastrukturnog operatora, te da nisu ispunjeni uvjeti da inspektor poduzima radnje iz svoje nadležnosti. Predlaže da Sud poništi osporavano rješenje tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava sve navode tužbe. Ističe kako postavljanje i korištenje elektroničkih komunikacijskih mreža te pružanje elektroničkih komunikacijskih usluga mora udovoljavati uvjetima sigurnosti uporabe mreže, cjelovitosti mreže i međusobnog djelovanja elektroničkih komunikacijskih usluga. Ako je nužno zaštititi ili premjestiti EKI u svrhu izvođenja radova ili gradnje nove građevine, investitor radova ili građevine obvezan je, o vlastitom trošku, osigurati zaštitu ili premještanje EKI-a koja je izgrađena u skladu s ZEK-om i posebnim propisima. Imajući u vidu da je u postupku inspeksijskog nadzora utvrđeno da je podnositelj zahtjeva, radi izvođenja radova izgradnje bunara, ovlašten pokrenuti postupak izmještanja EKI-a te kraj činjenice da postojeće stanje neovlaštenog i nepropisnog postavljanja EKI-a ne udovoljava uvjetima sigurnosti uporabe mreže, cjelovitosti mreže i međusobnog djelovanja elektroničkih komunikacijskih usluga, smatra neosnovanim navode tužitelja o nenadležnosti inspektora. Ukazuje kako je podnositelj zahtjeva u podnescima i elektroničkim porukama upućenim inspektorima pa i podnošenjem kaznene prijave protiv odgovornih osoba tužitelja, jasno dao do znanja kako želi izmještanje bespravno položene infrastrukture sa svoje parcele zbog izgradnje bunara, a sve sukladno odredbama ZEK-a i Pravilnika. Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba [ ] u odgovoru na tužbu ističe kako su tvrdnje iz iste u najvećem dijelu netočne, proizvoljne i protivne sadržaju isprava kojim se činjenični navodi tužbe dokazuju. Navodi kako tužitelj u trenutku građenja EKI nije ishodio niti imao odgovarajuće dozvole. Ističe kako netočno i neistinito tužitelj tvrdi da je zainteresirana osoba ikada dala tužitelju usmenu suglasnost za polaganje infrastrukture na njegovom zemljištu. Smatra da je tuženik pravilno utvrdio da trasa nije položena u skladu s projektiranom trasom, nego 10 metara dalje u dubinu zemljišta zainteresirane osobe, a da za to nije postojao projekt ni odgovarajuća dozvola nadležnog tijela niti suglasnost zainteresirane osobe, kao vlasnika koji se usprotivio takvoj izvedbi radova. Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev.

Ocjenjujući zakonitost rješenja tuženika Sud je izveo dokaze uvidom u sudski spis predmeta i uz odgovor na tužbu priloženi spis tuženika. Dana 18. prosinca 2019. održana je usmena i javna rasprava u prisutnosti opunomoćenika tužitelja i opunomoćenika tuženika, te odsutnosti uredno pozvane zainteresirane osobe, čime je strankama, u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10,143/12, 152/14 i 29/17, dalje: ZUS), dana mogućnost da se izjasne o zahtjevima i navodima drugih stranaka te o svim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora.

Na raspravi tužitelj iznosi prigovore da je rješenje tuženika nezakonito jer je postojala realna opasnost da postojanje klizišta uzrokuje nužnost izmještanja trase infrastrukture. Prigovara da nije bilo nadležnosti tuženika da u predmetnom slučaju arbitrira i donosi osporavano rješenje, te ističe da je naknadno nakon donošenja osporavanog rješenja ishodena građevinska dozvola za predmetno izmještanje (postala pravomoćna 4.5.2017.) zbog klizišta i rješenje nadležnog tijela kojom je utvrđen interes RH za izvlaštenje (rješenje od 12.12.2017. postalo pravomoćno 3.1.2018.), a ponovno radi izmještanja trase radi klizišta. Primjerke navedenih rješenja na koje se poziva na današnjoj raspravi predaje u spis i drugoj strani. Ističe da zainteresirana osoba nije dokazala opravdanost razloga iz kojeg traži izmještanje već isključivo osporava postojanje hitnosti i nepostojanje klizišta. Isto tako ukazuje da zainteresirana osoba ne spori da je bila riječ o zahvatu od 10 m u dubini njene nekretnine, zemljišta, što je bila minimalna udaljenost da se kabel ugradi u tvrdo tlo. Na upit suda što bi sa strane zainteresirane osobe bio opravdan interes za izmještanje opun. tužitelja navodi da bi to bila pravomoćna građevinska dozvola prema kojoj bi se izvodili radovi u postojećoj trasi infrastrukture, a što navodi da nije postojalo u konkretnom slučaju. Predlaže usvojiti tužbeni zahtjev uz zahtjev za naknadu troška prema troškovniku koji predaje u spis u ukupnom iznosu od 4.125,00 kn.

Na raspravi tuženik smatra da se pravilno pozvao na čl. 26. ZEK-a jer je vlasnik nekretnine imao potrebu izmještanja elektroničke komunikacijske infrastrukture (EKI) te je postojeća trasa bila ilegalna, odnosno u vrijeme kada je doneseno rješenje nije postojao akt za njenu izgradnju. Smatra da je u konkretnom slučaju zainteresirana osoba dokazala opravdanost izmještanja infrastrukture, te da je zakonito doneseno osporavano rješenje, a u odnosu na dostavljena rješenja tužitelja na današnjoj raspravi prigovara da nisu od utjecaja.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja Sud je, sukladno članku 55. stavak 3. ZUS-a, utvrdio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

Iz spisa tuženika Sud nalazi da je tuženik donio osporavano rješenje po službenoj dužnosti u postupanju po predstavkama zainteresirane osobe od 5. prosinca 2014. i 16. siječnja 2015., vezano uz izmještanje elektroničke komunikacijske infrastrukture i pozvane opreme, na nekretnini u vlasništvu zainteresirane osobe i to na k.č. [REDACTED] kod Petrinje.

Nije sporno da je tužitelj na predmetnoj k.č. [REDACTED] u vlasništvu zainteresirane osobe, postavio kabel elektroničke komunikacijske infrastrukture (EKI). Nadalje, prema podacima spisa Sud nalazi da zainteresirana osoba nije dala pisanu suglasnost za postavljanje EKI na nekretninu u njegovu vlasništvu, niti se građevinska i uporabna dozvola na koje se tužitelj poziva tijekom upravnog postupka, odnose na spornih 10 metara koliko je EKI postavljena na nekretnini u vlasništvu zainteresirane osobe.

Spornim se za tužitelja ukazuje nadležnost tuženika za donošenje osporavanog rješenja, kao i postojanje opravdanog razloga na strani zainteresirane osobe da traži izmještanje postavljenog kabela EKI.

Odredbom članka 111. st. 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj: 73/08, 90/11, 133/12, 80/13 i 71/14, dalje: ZEK), propisano je da inspeksijski nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona, te međunarodnih ugovora i sporazuma iz područja elektroničkih komunikacija koji obvezuju

Republiku Hrvatsku, obavlja Agencija. Poslove inspekcijskog nadzora iz stavka 1. ovoga članka provode inspektori elektroničkih komunikacija (u daljnjem tekstu: inspektori), koji su ovlašteni radnici Agencije (stavak 2.).

Odredbom članka 112. st. 1. toč. 20. ZEK-a propisano je da je u obavljanju inspekcijskog nadzora inspektor ovlašten nadzirati obavljanje drugih poslova u elektroničkim komunikacijama, koji se obavljaju na temelju posebnog ovlaštenja, te provjeravati ispunjavanje uvjeta utvrđenih ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona.

Odredbom članka 112. st. 6. ZEK-a propisano je ako inspektor u obavljanju inspekcijskog nadzora ili na temelju izvješća drugog inspektora ovlaštenog za provedbu inspekcijskog nadzora prema posebnom zakonu, ili na temelju izvješća drugoga nadležnog tijela utvrdi povredu odredaba ovoga Zakona ili propisa donesenih na temelju ovoga Zakona, obvezan je donijeti rješenje ili poduzeti druge propisane mjere iz stavka 1. ovoga članka najkasnije u roku od 30 dana od dana završetka inspekcijskog nadzora ili zaprimanja izvješća s utvrđenim činjenicama presudnim za donošenje rješenja. Nedonošenje rješenja u tom roku ne isključuje obvezu njegovog donošenja.

Iz citiranih odredbi ZEK-a Sud nalazi da je postojala nadležnost inspektora tuženika da u konkretnom slučaju provede inspekcijski nadzor, te je inspektor elektroničkih komunikacija, postupajući po svojim ovlastima pravilno zatražio očitovanje tužitelja radi utvrđivanja činjeničnog stanja.

Iz očitovanja tužitelja kojeg je tuženik zaprimio 30. siječnja 2015., nesporno proizlazi da se građevinska i uporabna dozvola, na koje se tužitelj pozivao, ne odnose na spornih 10 metara koliko je EKI postavljena na nekretnini u vlasništvu zainteresirane osobe.

Odredbom članka 26. ZEK-a određeno je tko snosi troškove u slučaju kada je nužno zaštititi ili premjestiti elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu u svrhu izvođenja radova ili gradnje nove građevine na predmetnoj nekretnini.

Nadalje, Pravilnikom o načinu i uvjetima određivanja zone elektroničke komunikacijske infrastrukture i povezane opreme, zaštitne zone i radijskog koridora te obveze investitora radova ili građevine (Narodne novine, broj: 75/13, dalje: Pravilnik) pobliže je propisan postupak izmještanja elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme ukoliko je potrebno radi izvođenja radova na nekretnini izmjestiti postojeću elektroničku komunikacijsku infrastrukturu, a ista nije izgrađena u skladu sa važećim propisima (ne postoji uporabna dozvola) i prema kojem je infrastrukturni operator obvezan o vlastitom trošku izraditi projekt ili tehničko rješenje izmještanja EKI i istu izmjestiti.

Slijedom navedenog, pravilno nalazi tuženik da je zainteresirana osoba, kao vlasnik, ovlaštena pokrenuti postupak izmještanja elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme, sukladno odredbama članka 26. ZEK-a i članka 6. Pravilnika. Pritom prema stanju spisa, te očitovanju tuženika i zainteresirane osobe proizlazi da je zainteresirana osoba imala namjeru izvođenja radova na istoj nekretnini, s čim je bio upoznat i tužitelj (dopis tužitelja od 13. ožujka 2015. nakon održanog sastanka sa zainteresiranom osobom), te je pravilno tuženik utvrdio da postojeće stanje neovlaštenog i nepropisnog postavljanja EKI-ja ne udovoljava uvjetima sigurnosti uporabe mreže, cjelovitosti mreže i međusobnog djelovanja elektroničkih komunikacijskih usluga.

Okolnost da je tužitelj tek naknadno, više od dvije godine nakon donošenja osporavanog rješenja ishodio građevinsku dozvolu za rekonstrukciju spojnog puta SVK [redacted] s čim u vezi je doneseno rješenje o izvlaštenju nadležnog Ureda državne uprave u Sisacko-moslavačkoj županiji od 12. prosinca 2017., nije od utjecaja za rješavanja ove upravne stvari, budući da u trenutku donošenja osporavanog rješenja tužitelj nije imao valjani pravni temelj za postavljanje EKI na nekretninu u vlasništvu tužitelja.

Polazeći od svega navedenog, prigovori tužitelja u ovom sporu ocjenjuju se neosnovanim, te Sud ne nalazi da je u ovoj upravnoj stvari povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

Stoga je temeljem odredbe članka 57. stavak 1. ZUS-a odlučeno kao u izreci ove presude (točka I. izreke).

Zahtjev tužitelja za naknadom troškova u ukupnom iznosu od 4.125,00 kuna, kako je tužitelj tražio troškovnikom predanim na raspravi od 18. prosinca 2019., odbijen je kao neosnovan, pozivom na odredbu članka 79. stavak 4. i 6. ZUS-a, s obzirom da tužitelj nije uspio sa tužbenim zahtjevom u ovom sporu (točka II. izreke).

Odluka o objavi presude temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama (točka III. izreke).

U Zagrebu 24. prosinca 2019.

Sudac:
Hrvoje Miladin, v.r.

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove Presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za Sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave ove Presude.

DNA:

1. [redacted]
2. Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, 10000 Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 91
3. [redacted] putem e-Oglasne ploče
4. Narodne novine, 10020 Zagreb, Savski Gaj, XIII. put 6
5. U spis

Za točnost otpavka – ovlaštenu službenik:
Snježana Miletić

